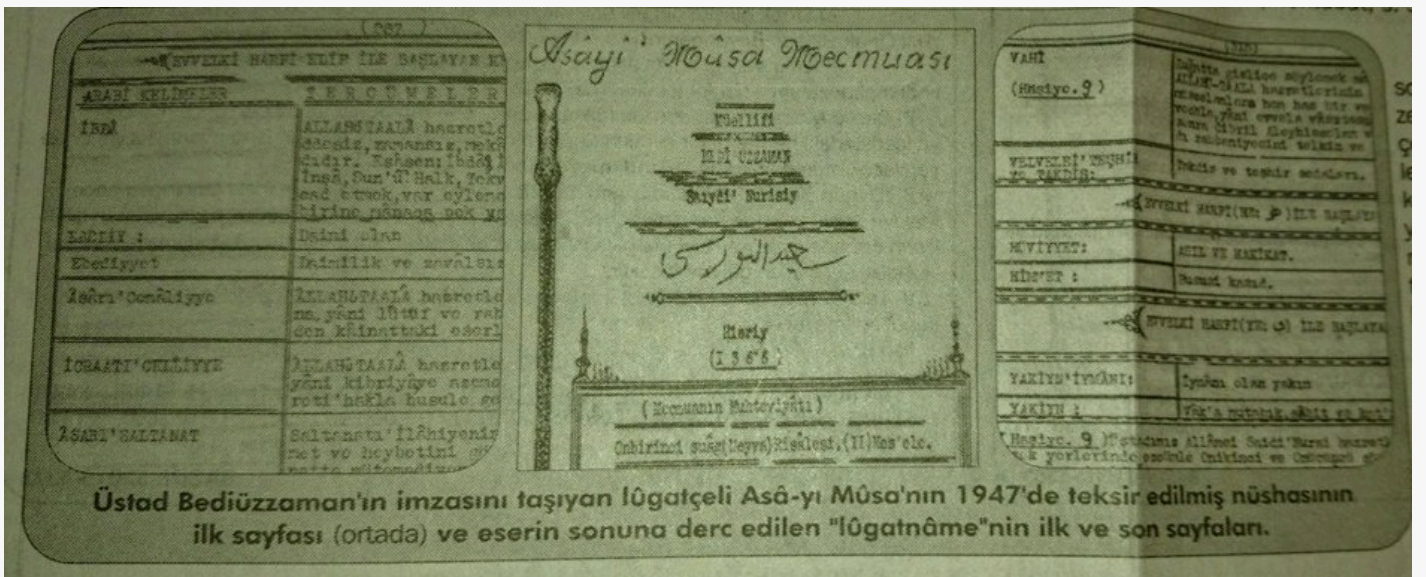

Lügat, Tefsir, Şerh ve İzah Meselesi

Risale-i Nur ile kıyamete kadar imana ve Kur'ana hizmet devam edecektir.

1. Bediüzzaman Risale-i Nur Talebelerinin bir kısım mektuplarını "Risale-i Nur Külliyyatı" içinde dahil etmiştir. Barla Lahikası, Kastamonu Lahikası ve Emirdağ Lahikasında bu mektupların bir çoklarını bulabilirsiniz. Ayrıca Şualar isimli kitabına hapisteki Nur Talebelerinin ve Risale-i Nur'un avukatlarının "Müdafaa"larını almıştır.
2. Müdakkik alim Ahmet Feyzi Kul ağabeyin Kur'an-ı Kerimdeki bir kısım ayetlerin "Ebced ve Cifir" ile asrımıza hitabını şerh ve izah eden ve "Ahirzaman Hadislerini" yorumladığı "Maidetü'l-Kur'ân" isimli eserini "Tılsımlar Mecmuası"nın arkasına koydurmuş ve bu şekilde neşretmiştir.
3. Kastamonu'lu Mehmet Feyzi Abi'nin "Asay-ı Musa"ya yazdığı Lügatname'yi Asay-ı Musa ile beraber neşrine müsaade etmiş ve yazar Mehmet Feyzi'yi tebrik etmiştir. (Emirdağ Lahikası, 386.)

4. Risale-i Nur'un Fihriste'sini Nur Talebelerine yazdırmış ve bunu "Onuncu Şua" olarak Risale-i Nur'a koyup

neşrettirmiştir. Bu konuda şöyle demektedir: “Onuncu Şua namında yazdığınız Fihriste’nin ikinci kısmı bana şöyle kuvvetli bir ümid verdi ki: Risale-i Nur, benim gibi aciz ve ihtiyar ve zayıf bir biçareye bedel, genç, kuvvetli çok Said’leri içinizde bulmuş ve bulacak. Onun için bundan sonra Risale-i Nur’un tekmil ve izahı ve haşiyelerle beyanı ve ispatı size tevdi edilmiş, tahmin ediyorum. Bir emaresi de şudur: Bu sene çok defa ihtar edilen hakikatleri kaydetmek için teşebbüs ettim ise de, çalıştırılmadım.” (Barla Lahikası, 588.)

5. Fihriste’nin “Taksimu’l-a’mal tarzında heyet halinde yazılmasını tebrik etmiş ve nasıl çalışılması gerektiği konusunda metot vermiştir. Şöyle ki: “Fihriste’yi taksimu’l-a’mal tarzında mütesanit heyetinizin şahs-ı manevisine tevdiiniz çok güzeldir. Tam ve daimi bir üstad buldunuz. O manevî üstad, bu âciz kardeşinizden çok yüksektir; daha bana ihtiyaç bırakmıyor.” (Kastamonu Lahikası, 35.)

6. Risale-i Nurların kenarlarına “Haşiyeye” yazılmasını tavsiye etmiştir. Şöyle ki: “Arabî “Virdü’l-Ekber-i Nuriye” tab edilmişse, Arabî bilmeyen Risale-i Nur şakirtlerine bir teshilât olmak için Yedinci Şua, Âyetü’ül-Kübrâ ve Yirminci Mektupta izah ve tercüme edilen sayfalarının numaralarını Virdü’l-Ekber’in kenarlarına rakamla bir haşiyecik gibi yazılmalı olur. Yani “Bu Arabî makam, filân risalede, filân sayfada izahı var” diye işaret edilse ve elmas kalemli kardeşlerimiz bunu tevzi edip, herbiri bazı nüshaları böyle işaretlerle kaydetse ve hem el makinesiyile yaptığınız veya matbaadan gelen risalelerden nümune için bir iki nüshasını bize gönderseniz iyi olur.” (Kastamonu Lahikası, 172.)

7. Risale-i Nurlar ile İmana ve Kur’an’a hizmet telif ve neşir, tefsir, izah ve tanzim şeklinde kıyamete kadar devam edecektir. Tembelliği ve uykuyu bırakıp çalışmaya başlamalıyız. Zira dünyada imansızlık, ahlaksızlık ve zulüm artarak devam ediyor. Bunun sorumlusu Risale-i Nurları neşretme görevi olduğu halde tembellik eden ve bunu “devletten” bekleyen Nurculardır.

Bediüzzaman ne diyor? Şöyle diyor:

“Sizin vazifeniz devam ediyor. Ve inşallah vazifeniz şerh ve izahla ve tekmil ve tahşiyeye ile ve neşr ve talim ile, belki Yirmi Beşinci ve Otuz İkinci Mektupları telif ile Dokuzuncu Şuanın Dokuz Makamını tekmil ile ve Risale-i Nuru tanzim ve tertip ve tefsir ve tashih ile devam edecek...” (Barla Lahikası, 589.)

8. Bediüzzaman bu çalışmalarını nasıl yapılacağı konusunda da “Metot” ve “Yöntem” belirliyor. “Risale-i Nur’un samimi, halis şakirtlerinin hey’et-i mecmuasının kuvvet-i ihlasından ve tesanüdünden süzülen ve tezahür eden bir şahs-ı mânevî baki ve muktedir bir kuvvet-i zahrdır, bir rehberdir. Bundan sonra oraya gelen Mektuplar (Mübarekler Heyeti) bir Risale şeklinde toplanmasını ve Hüsrev de cüz’î ve hususî bazı cümlelerini ve lüzumsuz bazı fıkralarını tayyetmeyi Hafız Ali ve Sabri’ye havale etmiş olduğunu yazıyorsunuz. Evet, Risale-i Nur hakkında, kerametli ve dikkatli ve isabetli ve keskin Hüsrev’in nazarı doğrudur. Bâki bir eserde, muvakat ve cüz’î ve hususî kelimeler tayyedilse daha iyidir.” (Barla Lahikası, 589.)

9. Rahman Suresini Nur Talebelerinin tefsir edeceğini söylemiştir. Şöyle: “Belki, İnşallah, Risale-i Nur’un bir şakirdi, Sure-i Rahman’ı tefsir edip, bu meseleyi halleder.” (Şualar, 533.)

10. Üstadın talebelerinden Abdullah Yeğin Ağabey “Lügat” yazarak “Yeni Asya Yayınlarında” neşretmiştir. Bu çok güzel bir Risale-i Nur şerhi tarzındadır. Tüm Nur talebesi ağabey ve kardeşler bundan istifade etmiş ve etmektedirler.

Sonuç olarak: “Üstad Hazretleri, bırak şerh ve izahı telif gibi ağır bir yüke cevaz verir iken, mutedil şekilde yapılan şerh ve izaha karşı çıkmanın ne kadar dar bir bakış açısı ve mantıksız bir yaklaşım olduğunu ortaya koymuş oluyor. Evet telif, şerh ve izahın daha ileri ve daha geniş bir izindir. Telif izin verenin ondan daha hafif olan lügat, şerh ve izaha karşı olması düşündürülemez.

ÜSTADIMIZ FİRUZABADİ’İNİN KAMUS-I LÜGAT’INI DA TAKDİR EDER.

“Rumuzat-ı Semaniyeyi yazdığım zaman hem çok acele telif edilmiş; hem benim eski mahfuzatıma itimad ederek, takribi iki mikyas yaptım. Onunla, hem eski ulemanın hesaplarına binaen hurufat-ı Kur’âniyenin i caz cihetinde esrarını yazdım. Sonra, meşhur Kamusü l-Lügat sahibi Mecedüddin-i Firuz Abadi nin, el-Mikyas namındaki tefsir-i meşhur-u makbulünün hurufat ve kelimat-ı Kur’âniyeye dair beyanatına baktık, yüzde doksani bizim hesabımıza tevafuk etmiş. Yalnız, beş on yerinde muhalefet gördük. Sonra tahkiki bir hesap yaptım. Bizimki doğru, onunki matbaaların sehvi olduğu tahakkuk etti.

Madem böyle azim yekunlardaki tevafuklarda küçük kusuratlara ve küçük farklara zarar vermez diye, daha tam tamına tahkiki bir tarzda bütün Kur'ân ı, bütün harfleriyle ve kelime ve kelimeleriyle hesaba geçmeye ve letaif-i i caziyeyi onunla tam takviye etmeye vakit bulamadım. Zalimler bana vakit bırakmadılar. Ben de o takribi makyaslarımla ve mahfuzatımla ve eski ulemanın hesaplarına ve Kenzü'l-Arş duasındaki adetlerime iktifa eyledim." (Emirdağ Lahikası, 159.)